

tro & mission

inspiration | nærvær | holdning

Gud har ikke mistet grebet

"Og han, der sidder på tronen, sagde: "Se, jeg gør alting nyt!"
Johannes' Åbenbaring 21,5

Johannes' beskrivelser i Åbenbaringen er skrevet i datid, selv om de omhandler fremtiden, men i dette ene vers falder Johannes ud af formen og skifter til nutid i en indskudt sætning.

Det er en stor trøst for mig. Der skal ske meget, inden Gud skaber alting nyt, men han er allerede den, der sidder på tronen. Igennem alle de forfølgelser og lidelser,

som kirken har oplevet gennem århundrederne, har Gud ikke mistet grebet.

Engang sagde han: "Der skal være lys", og der blev lys.

Engang skal han sige: "Se, jeg gør alting nyt", og alt skal blive nyt.

Han er den, der sidder på tronen – i nutid.

Søren Stidsen

Udsendt til opgaver i Cambodja

Omkring 50 computere var logget på til et online samvær efter missionærindvielse. Her var der mulighed for at bringe hilsner til Sara og Jesper Hansen

AF KAJA LAUTERBACH

Søndag den 1. marts blev Sara og Jesper Hansen indviet til missionærer for LM i Karlslunde Strandkirke. Det skete i forbindelse med en online gudstjeneste, hvor teamleder for Cambodja Bent Olsen prædikede, og LM's formand Henrik P. Jensen foretog indvielsen.

Efter selve gudstjenesten var der en online samling på Zoom, hvor der var mulighed for at bringe hilsner til Sara og Jesper. Både lokale venner, menigheden i kirken, nærtkontaktkredse rundt i Danmark og kommende kolleger i Phnom Penh deltog.

Starter med karantæne
Allerede dagen efter var Sara, Jesper og deres børn, Gustav (11 år) og Johanne

(otte år) klar til afrejse fra Kastrup Lufthavn. Familien landede sikkert i Phnom Penh tirsdag aften lokal tid og er nu i to ugers karantæne, inden børnene kan begynde på Hope International School, og forældrene kan gå i gang med sprog- og kulturstudier.

Planen er, at Sara efter sprog- og kulturlæring skal arbejde på Daughters of Cambodia, der hjælper kvinder ud af prostitution. Her kan hun bruge sin erfaring som børne- og familieleder i Karlslunde Strandkirke.

Jesper skal arbejde i organisationen Flame, som for LM er et nyt sted. Her hjælper man børn og unge fra slummen til at få skoleundervisning og videre uddannelse. Hans opgave bliver at efteruddanne de cambodjanske lærere.

FOTO: DORTE HARTIG

Efterskoleforstander bliver ny LMBU-landsleder

Ivan Jakobsen vil gerne være mentor for de unge og bygge bro mellem generationerne

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

LMBU har ansat tidligere efterskoleforstander på Stubbekøbing Efterskole Ivan Jakobsen som ny landsleder. Den nye landsleder, der er kaldet prædikant og formand for LM's frimenighed Lolland-Falster Kirken, begynder 1. april og får dermed en måneds overlap med afgående landsleder Lars Larsen, der stopper 30. april.

Ledererfaring
"Vi er i en tid, hvor LMBU har nye store skibe i søen, som vi har behov for at få

håndteret med sikker hånd. Vi har derfor vægtet ledelsesmæssig erfaring og indgående kendskab til LM højt, og Ivan er en meget erfaren leder, der kender LM indefra og har gode visioner for, hvordan vi kan udvikle LMBU's arbejde", begrunder LMBU's formand Magnus Haahr Nielsen valget af den kommende landsleder.

Ivan Jakobsen er 59 år og bor i Stubbekøbing med sin kone, Marianne. Her bliver de boende, og Ivan kommer til at være nogle dage om ugen på LM's sekretariat i Hillerød. Det er dog også LMBU's ønske, at den nye

landsleder skal rundt i landet og gøre LMBU's arbejde kendt. Man håber blandt andet, at han som kaldet prædikant vil blive inviteret til at forkynde mange steder.

Bro fra unge til ældre
Selv havde den tidligere efterskoleforstander oprindeligt ikke set sig selv som LMBU's landsleder:

"Da jeg sagde op som forstander, troede jeg, at jeg skulle være leder i en kommune, som jeg har været før, men jeg blev ved at blive mindet om denne stilling. Jeg håber, at jeg kan få en mentorrolle for de unge og

engagere mig i kristen ledertræning af de ansatte og frivillige," siger han.

Den kommende landsleder har ønske om et stort ønske om at bygge bro mellem generationerne i LM.

"De unge har brug for de indsigtfulde ældre, og de ældre har brug for de unge til at sætte lidt fart i tingene," mener han.

Lars B. Larsen har været ansat siden 2013 – først som fusionsleder mellem LMU og LM Kids og derefter som landsleder for den nye forening. I efteråret 2020 annoncerede han sit stop i LMBU.

ANDREA CHRISTENSEN ►► Det er godt at oprette et arbejde, der kan skabe mere fællesskab for de unge kristne i Cambodja

Muligt samarbejde mellem studenterarbejde og kollegier

Medarbejdere fra det kristne studenterarbejde og kollegiearbejdet i Cambodja mødtes for første gang

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

Den 22. februar blev det første netværksmøde afholdt mellem det kristne studenterarbejde i Cambodja, SONOKO, og LM's kollegiearbejde i landet.

Anledningen var LM's nye strategiske satsning på studierne i Battambang.

Denne satsning falder nemlig også i tråd med tanker om udvidelse til Battambang af SONOKO, som LM støtter med missionærer.

Kollegie kan være åben dør for studenterarbejde LM har missionær Andrea Christensen tilknyttet

SONOKO-arbejdet. Hun blev begejstret, da LM's annoncerede planer om at åbne et kollegie i Battambang.

"Det er oplagt med et samarbejde mellem kollegiet og studenterarbejdet, fordi det kan blive en åben dør for SONOKO i Battambang," forklarer hun.

"Både kollegiearbejdet og SONOKO retter sig mod universitetsstuderende, og vi fra SONOKO vil gerne i kontakt med kristne studerende og starte bibel- og bedegrupper op og lave evangeliserende arbejde."

Mere fællesskab for unge kristne Også hendes kollega Dina

Burgdorf Jacobsen, der er tilknyttet kollegiearbejdet, synes, at et samarbejde er oplagt.

"Det kristne arbejde i Cambodja har ikke meget at gøre med hinanden på tværs af landet. Derfor er det godt at oprette et arbejde, der kan skabe mere fællesskab for de unge kristne."

Konkret peger hun på, at samarbejdet kan medvirke til støtte i troen og muligheder for netværk andre steder i landet.

Udvekslede erfaringer og telefonnumre Først og fremmest var intentionen med mødet dog, at repræsentanterne fra

FOTO: KRONBORG

Ledere fra LM's kollegier og fra det kristne studenterarbejde i Cambodja mødtes i Siem Reap.

kollegierne og fra SONOKO skulle møde hinanden.

"Vi missionærer var bare fluer på væggen. Tanken var, at repræsentanterne skulle mødes, udveksle erfaringer

og telefonnumre og få en grobund for et venskab," forklarer Dina Burgdorf Jacobsen.

Der blev således ikke lavet konkrete aftaler på net-

værksmødet, men de to LM-missionærer forestiller sig, at mødet kan være et udgangspunkt for et voksende samarbejde mellem de to arbejdsgrene.

Missionær i LM i 25 år

Den 1. marts havde missionær Flemming Hansen sammenlagt 25-års jubilæum som ansat i LM. Han blev udsendt som missionær i Tanzania første gang i 1986. Efter 12 år vendte familien tilbage til Danmark, hvor han blandt andet har været præst i frimenigheden Aroskirken, inden han og hans hustru, Ritha, igen blev udsendt til Iringa i Tanzania i 2019.

kl

Missionærfamilie vender tilbage til Danmark

LM og Stine og Rasmus Roager har indgået en gensidig aftale om, at de fratræder ansættelsen den 30. juni 2021. Familien har været ramt af sygdom og svære forhold, som har slidt på familien. Samlet set har den bedste løsning derfor været, at familien afslutter arbejdet som missionærer i Tanzania. Det forventes, at familien afslutter arbejdsopgaverne i Tanzania før påske og rejser til Danmark umiddelbart derefter.

LM takker familien for de fem år, hvor de begge har gjort et stort og godt arbejde i Iringa. Rasmus har arbejdet med evangeliserende arbejde blandt nomaderne i det sydlige Tanzania, mens Stine har haft sundhedsrelaterede opgaver som jordemoder på Ilula Hospital og undervisning på Ilambilole Bibelskole.

Christian Lund Pedersen, missionskonsulent

ESSENS ►

Unge savner stærke fællesskaber

AF BIRGER REUSS SCHMIDT
VICEGENERALSEKRETÆR
BRS@DLM.DK

Ensomheden har sat sig tungt i sjælen hos mange unge under corona-pandemien. Men bag denne ensomhed ligger et endnu større behov for at finde fællesskaber, der giver en højere mening.

Det mener Jonas Schøsler, der er psykologistuderende og stifter af psykologrådgivningen Avilius. Han gav i en artikel i *Politiken* den 23. februar følgende signalement af sine jævnaldrende

baseret på flere hundrede rådgivningssamtaler:

"Vi unge forstår os selv som frigjorte og uafhængige præstationsindivider, der på eget ansvar skal få mest muligt ud af tilværelsen gennem selvudvikling og selvoptimering. Livet forstås som et iværksætterprojekt, der ikke lader sig begrænse af slægt, stand, køn, geografi eller alder. Vi er dygtige, ambitiøse og ansvarsfulde, men jeg er bange for, at mange oplever et eksistentielt ensomt liv, fordi vi ikke har nogen større ramme om livet."

Midt i friheden og de mange muligheder oplever mange unge altså en stor sårbarhed: "Der er ikke nogen, der har turdet give os et kompas til at vejlede os i moralske, åndelige og eksistentielle spørgsmål. Vi oplever at stå

alene med definitionsmagten og skal svare på spørgsmålene om 'hvad er det gode liv?', 'hvad er et godt menneske?' og 'hvad er meningen med det hele?' Det bliver en ensom, opslidende og tæt på umulig opgave."

Det er måske ikke denne sårbarhed, vi lægger mest mærke til hos de unge. Men bag den til tider selvsikre og stærke facade skjuler der sig altså ofte et nødråb om fællesskaber med mening. "Stærke fællesskaber giver os en plads i verden, selv når vores eget liv er noget rod og uden retning," skriver Jonas Schøsler.

Er det ikke et nødråb, vi bør reagere på? Vi har jo et budskab om nåde og befrielse til dem, der er kørt fast i livets iværksætterprojekt. Vi har svaret på, hvad meningen er

med det hele, og et kompas at rådgive efter. Vi har fællesskabet med mening. Alt det har vi selv fået del i som Guds børn – helt kvit og frit.

Hører vi kaldet om at række ud til den unge generation med det, de dybest set efter-spørger? Og er vi parate til at tage imod dem i vores fællesskab, lytte til dem, prøve at forstå dem og elske dem?

Hvordan bliver vi i langt højere grad åbne opsøgende fællesskaber, der giver mulighed for at afspejle Guds kærlighed til os – og for at forkynde evangeliet om frelse fra synd og evig dom ved troen på Jesus?

Det store spørgsmål har jeg ikke nogen enkel løsning på. Men vi kan da begynde med at bede for de unge og spørge Gud om, hvad han vil, vi skal gøre.

tro & mission

Udgiver

Luthersk Mission
Industrivænget 40, 3400 Hillerød
T 48 20 76 60
E dlm@dlm.dk
W www.dlm.dk
Ekspedition: Man-fre 10-15
(onsdag dog 11.15-15)

Tryk OTM Avistryk Herning-Ikast
Oplag 2.700.
ISSN 1601-975X
Tro & Mission (online)
ISSN 2446-4147

Kode til netudgave

Galater614 for 1. kvartal 2021
m20204 for 4. kvartal 2020

Bibelcitater er fra den autoriserede oversættelse, © Det Danske Bibelselskab 1992.

Redaktion

T 48 20 76 80
E tm@dlm.dk
Nicklas Lautrup-Meiner, ansv. red.
E nlm@dlm.dk
Kaja Lauterbach, journalist/red.sekr.
Karin Borup Ravnborg, journalist
Ole Solgaard, journalist
Idee og artikelforslag modtages gerne.
Avisens indhold er ikke nødvendigvis udtryk for LM's ledelses holdninger.

Abonnement

Danmark: 425 kr. pr. år.
Unge under 30 år: 200 kr. pr. år.
Udlandet (herunder Færøerne og Grønland): 525 kr. pr. år.
Netabonnement: 200 kr. pr. år (unge under 30 år: 110 kr. pr. år)
Alle beløb + 40 kr. i gebyr, hvis man ikke er tilmeldt betalingsservice.
Abonnementet løber, til det bliver opsagt.
Ved adresseændring bedes oplyst både gammel og ny adresse.

Annoncer

Annoncer til næste nummer skal være redaktionen i hænde senest tirsdag den 16. marts 2021.
Grundpris: Kr. 10,10 pr. spalte-milimeter
Småannoncer kun for private:
130 kroner for de første 25 ord (inkl. overskrift).
Derefter 6,50 kroner pr. ord.
Max. 50 ord i alt.

Støt LM

Gaver til missionsarbejdet sendes til konto 2230 - 0726496390 eller via MobilePay 66288.
Se også dlm.dk/stoet.

MARKUS HØJGAARD ►► Det var virkelig et boost til min forståelse og min tro, og det gik op for mig, at det var længe siden, jeg havde undret mig over frelsen

Jeg blev virkelig taknemmelig for Jesus

Camilla har været kristen i få år. Hun er meget glad for Bibelen, men synes ikke, den er nem at læse

AF KAJA LAUTERBACH

Camilla Hansen voksede op i en kulturkristen familie i Aabenraa. Jesus og kristendommen var ikke noget, der satte præg på hendes barn- og ungdom, og egentlig tænkte hun, at der var noget, som kun ældre mennesker går op i. Den fordom blev hun bekræftet i, da hun som led i konfirmationsforberedelsen skulle gå i kirke – mere af tvang end af lyst.

Men da hun begyndte på gymnasiet, mødte hun Markus Højgaard, der fortalte, at han var kristen. Hun tænkte, at det var hun da også, så det var noget underligt noget at definere sig som.

"Men jeg syntes, at det var fascinerende, at han som ung gik op i, at der er en Gud, så jeg snakkede med ham om det. Jeg syntes også, det var spændende med et fællesskab af unge mennesker," siger hun.

"Samtidig var jeg blevet lidt glad for Markus og kunne regne ud, at der ikke var nogen fremtid for os, hvis jeg ikke var kristen."

Vilde oplevelser
Efter gymnasiet rejste hun

Camilla Hansen troede kristendom kun var for gamle mennesker, før hun mødte Markus Højgaard på gymnasiet.

til blandt andet Asien og Maldiverne. På et tidspunkt gik hun op ad et bjerg i Sri Lanka om natten for at se solopgangen. Der var virkelig smukt, og pludselig tænke hun: "Wow, det her har Gud skabt." Det gik også op for hende, at hun af og til gik og holdt om det kors, hun havde fået til sin 18-års fødselsdag, og som hun går

med om halsen.

Kort tid efter tog hun igen ud at rejse, og denne gang havde hun en bibel med. Hun læste Ny Testamente fra ende til anden, og det gik op for hende, at det gav mening.

"Det var vildt at opleve, at Bibelen taler direkte ind i hverdagen. Samtidig sætter den ord på, at det, jeg gør, skal jeg gøre for Jesus

og ikke for mig selv. Det var juice til en god dag. Jeg blev virkelig taknemmelig for, at vi har Jesus," siger hun.

Markus er min ordbog
Bibelen er imidlertid ikke nem at læse, synes 22-årige Camilla og fortæller, at der så mange ting, hun ikke forstår. Derfor er hun også glad for at have Markus ved

siden af. Hun kalder ham sin ordbog.

For hvad betyder ordet "nåde" egentlig, eller hvad vil det sige at blive velsignet?

"Eller: Hvorfor har Gud sendt os ned på jorden, hvis han virkelig vil os det bedste? Når her nu ikke er det bedste sted at være?" spørger den unge sygeplejestuderende, der nu bor i Vanløse.

"Eller hvorfor er det forbudt at sove sammen, før man er gift, mens man må godt drikke alkohol? Der er jo ikke et vers i Bibelen, hvor det står direkte, så hvordan er man kommet frem til, at det er det, Gud mener?"

"Det kunne være rart med specifikke bibelvers om de emner. Camilla har jo haft kærester før og har fundet tryghed i at sove sammen med dem," siger 23-årige Markus, der bor i Valby. Han tilføjer, at man må erkende, at det også er kulturbestemt, hvordan man forholder sig til nogle ting som for eksempel rygning.

"Men verden ser anderledes ud, end da Jesus gik på jorden. Gud kan godt bære kulturændringer, uden at det betyder, at hans sandhed forsvinder. Vi må i hvert fald gøre op med en "sådan er det bare"-kultur," siger han, der arbejder som tømrer på deltid og er ved at starte et musikindspilningsfirma.

Camilla kan godt blive frustreret over, at der ikke altid er klare svar på alle hendes spørgsmål.

"Men jeg fået tillid til, at Gud har styr på det," siger hun. Til sommer skal hun og Markus skal giftes.

Giv plads til en spirende Gudsforståelse

Markus, der er forlovet med en ny kristen, har gavn af hendes umiddelbare spørgsmål

"Det var virkelig udfordrende for min egen tro. Jeg havde sagt til Camilla, der kun skulle tro til, for at hun kunne blive frelst, og så måtte jeg også regne hende for at være kristen, når hun fortalte, at hun troede."

Det siger Markus Højgaard, hvis forlovede, Camilla Hansen, kom til tro på Jesus som sin frelser for tre-fire år siden.

"Som erfaren kristen tænkte jeg, at der var ting i hendes liv, hun skulle ændre, men jeg måtte give hende plads vil at vokse i troen. Og jeg måtte have tillid til, at Guds ånd skærpede hendes samvittighed og viste, hvad

hun skulle være opmærksom på."

Markus fortæller, at det at dele ud af sin tro, er en investering i mennesker, der kræver mange resurser. Han tilføjer, at vi jo alle erkender stykkevis, og at der skal være plads til en spirende Gudsforståelse.

Camilla og Markus mødtes på gymnasiet, og det gik hurtigt op for Markus, at det var godt at bruge tid på det åndelige sammen.

"Dogmatik er godt, men vi har også en levende, spirituel Gud, som vi skal lade den søgende få del i," siger han. Fælles glæde over, at der var mere mellem himmel og jord

førte i deres tilfælde til bøn og videre til, at Camilla har fundet frelsen i Jesus, fortæller han.

Komme til at skubbe væk
De to unge advarer om, at man med spørgsmålet: Tror du på Jesus? uden at ville det kan komme til at skubbe et menneske væk fra en måske spirende tro. Kulturkristne har nemlig den forståelse af kristendommen, at det er fint bare at tro på de historier, de har hørt, eller bare leve i håbet om, at der er noget godt efter døden.

"Hvis man fornemmer, at de forventer et ja-/nej-svar,

er det nærliggende at svare nej, og så lade det hele ligge," siger Camilla.

Hun fortæller, at noget af det, der gav hende gejst til at gå ind i kristendommen, var, da Markus sagde, at man bare skal tro for at blive frelst.

►► Det gik op for mig, at det var længe siden, jeg havde undret mig over frelsen

Markus Højgaard

Mange spørgsmål
Camilla har oplevet blive taget imod med åbne arme, da hun begyndte i LMU og andre kristne sammenhænge.

Hun har hele tiden stillet virkelig mange spørgsmål – også om basale ting, og det gjorde nogle gange, at hendes kristne venner med større erfaring følte sig meget på udebane. Men det er de taknemmelige for nu.

"Alle kan have gavn af

umiddelbare spørgsmål. Det er spændende at få lov til at komme tilbage til starten," siger Markus.

"Det var virkelig et boost til min forståelse og min tro, og det gik op for mig, at det var længe siden, jeg havde undret mig over frelsen."

For få uger siden lancerede hjemmesiden Tilliv.dk podcasten Set Nedefra, der består af fem unge kristne, der læser i Bibelen og taler sammen om troen på Jesus.

Her er Camilla og Markus med. Deres ven, Frederik Wind, der fik ideen til podcasten, satte som betingelse, at hun skulle være med – netop for at kunne få hen-

ROLF W. JØRGENSEN ►► Åndens frugter vokser frem ved Guds kraft, men det sker ikke uden mig

At blive som Jesus er en lang proces

Rolf W. Jørgensen har været ansat flere gange i LM. Nu er han ansat i Discipel 24-7

AF KAJA LAUTERBACH

Discipelskab er en måde at møde mennesker på og en indstilling, hvor det, som Paulus i Galaterbrevet 5,22 omtaler som Åndens frugter, vokser, og man får mere og mere af Kristi sindelag.

Det forklarer Rolf W. Jørgensen fra Aalborg, der den 1. januar begyndte i en halvtidsstilling som projektmedarbejder i Discipel 24-7.

"På den måde bliver det at være i mission ikke en aktivitet, men noget, der sidder i kroppen," siger han.

Den nye projektmedarbejder forklarer, at det at få Kristi sindelag er en lang – proces, der ikke nødvendigvis kommer af sig selv.

"Åndens frugter vokser frem ved Guds kraft, men det sker ikke uden mig. Jeg må øve mig i tålmodighed, barmhjertighed og så videre over for alle mennesker – og også i at leve, så der er overensstemmelse mellem, hvordan jeg er i hjemmet og i menigheden."

Aldrig færdig
En kristen bliver aldrig fær-

Rolf W. Jørgensen er ansat både som projektmedarbejder i Discipel 24-7 og som koordinator i flere funktioner. Han oplever, at de forskellige ansættelser supplerer hinanden godt.

dig med at vokse i discipelskab, forklarer den nye projektmedarbejder.

"Man kan altid at blive mere som Jesus: mere tålmodig, god, mild og så videre," siger han og anfører, at her kommer discipelskabet tæt på hverdagsmission, for det skal udøves.

"Den, der har Kristi sindelag, vil også se og afhjælpe andres behov. Det gælder naboernes behov, men også

de andres behov i menigheden."

"Vi har brug for at hjælpe hinanden til at blive bedre til det."

Coronatidens begrænsninger forhindrer ikke, at man ringer hinanden op, og man kan også tage hen og besøge hinanden – om ikke andet så i døren, minder han om.

"Vi har også brug for at øve os på overbærenhed. Det er

bestemt ikke noget, tiden opmuntrer til. Tværtimod står alle på deres ret."

Mangelvare i eget liv
Tankerne om discipelskab ikke er nye for 56-årige Rolf W. Jørgensen, men har fyldt meget i hans tanker og opmærksomhed, siden det for 20 år siden blev meget tydeligt for ham, at discipelskab var en mangelvare både i hans eget liv og i LM.

"Det har jeg prøvet at lade komme til udtryk i min undervisning. Mange af de prædikener og bibeltimer, jeg har holdt, har haft et hjørne med om discipelskab," siger han.

"Og jeg glæder mig over, at jeg med denne ansættelse, som er finansieret af Borgfonden, kan være med til at gøre det kendt både inden for og uden for LM."

Han har allerede holdt de første møder – blandt andet en online møderække for LM i Agerskov.

Koordinatorrolle

Rolf W. Jørgensen er ikke et ukendt ansigt i LM, hvor han har haft flere ansættelser – både på fuld tid og tidsbegrænsede på lav procent.

"Faktisk er dette min sjette ansættelse i LM, men jeg har aldrig søgt en stilling," siger han med et skævt smil.

Ud over stillingen som projektmedarbejder er han også ansat som koordinator i forbindelse med både LM's online Landsmøde den 2. maj, LM's Landslederkursus i september og en givertagning, der løber fra sommer og halvandet år frem.

Her får han god brug for sin uddannelse i kommunikation og sine ledelseserfaringer fra forskellige jobs.

Dertil kommer, at Aalborg Frimenighed (AAFM) har ansat ham i fem måneder på 25 procent som koordinator, mens menigheden søger ny præst.

"Jeg har været formand for AAFM i mange år og er lige nu i gang med at ringe rundt til børnefamilierne i menigheden for at høre, hvordan det går dem her under coronakrisen," fortæller han.

Supplerer hinanden

"De mange ansættelser supplerer hinanden godt. Og heldigvis kan jeg frit planlægge, hvad jeg laver, og hvornår jeg arbejder," siger han.

Selv om coronatiden er en lidt svær tid at skulle organisere en masse, kommer Rolf W. Jørgensen i kontakt med mange mennesker, og det udvider hans netværk i LM.

"Det kan jeg bruge, når jeg skal ud og promovere Discipel 24-7. Her kan det nemlig være en fordel, at vi har talt sammen for nylig," siger han.

Bibelen har meget at give til den offentlige debat

At være en kristen stemme i samtiden er også diakoni, mener sognepræst Jens Ole Christensen

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

"Den del af kirken, du tilhører, blander sig sjældent i den offentlige debat. Kan du ikke lave om på det?"

Omtrent sådan lød spørgsmålet i telefonen fra Kristeligt Dagblads chefredaktør en dag i 1995. I den anden ende af linjen sad Jens Ole Christensen, der dengang var forstander på KFS' ledertrainingscenter LTC.

Spørgsmålet blev en medvirkende årsag til, at Jens Ole Christensen i flere årtier har stået som en af frontkæmperne for klassisk kristen etik i det offentlige rum i Danmark. En af hans

indgange har været klummen Kirkelig set i *Kristeligt Dagblad*, som han har leveret indhold til i 20 år. Et udvalg af klummerne er netop udgivet i bogen *Replikker mellem tid og evighed*.

"I min ungdom læste jeg Poul Hoffmann. Han har en grundfæstet tro på, at denne verden kan beskues ud fra Guds ord. Det har jeg taget med mig: Bibelen har meget at give til den offentlige debat," forklarer klummeskribenten, der i dag er sognepræst og i løbet af de tyve år som klummeskribent også var generalsekretær for LM.

Flere medkæmpere
Jens Ole Christensen er en af flere danske debattør-

er på den såkaldt kirkelige højrefløj, men den 65-årige skribent ønsker sig flere medkæmpere. Gerne flere kristne fagfolk, der blander sig i debatter, der ikke nødvendigvis handler om kontroversielle emner.

"Folk skal være klar over, at de kristne er i det almindelige liv. Det gavner os i forkyndelsen af evangeliet. En person, der har gjort sig kendt på sit fag i fredstid, har en anden platform at tale på end en teolog, der leger lommeforsker eller kun dukker op, når der er betændte sager."

Men han er også klar over, at medierne ofte lever af kontroverser. Det kan gøre det svært at trænge igen-

nem i fredstid. Selv har han flere gange stået i situationer, hvor et medie ville bruge ham i en rolle, han fandt usympatisk. I sådan en situation må man skønne, hvad man selv har overskud til, men også hvad ens familie kan holde til.

"Når man står på mål for kontroversielle værdier i det offentlige rum, er der nogle i dit netværk, der bærer nogle byrder. Men man må også tage en chance, for man kan ikke forudse alting – heller ikke, hvordan det, man siger, bliver forstået," mener han.

Gode værdier for alle
Som kristen skribent i den danske offentlighed kommer man ikke uden om de-

batter, man egentlig helst var fri for. Det gælder heller ikke Jens Ole Christensen, der efter egne ord flere gange har skullet tage en dyb indånding og sige til sig selv "hvis ikke nu, hvornår så?" eller "hvis ikke jeg gør det, hvem gør så?"

Han lægger vægt på at debattere, som om han stod ansigt til ansigt med dem, debatten går værst ud over, men man kan ikke være venner med alle, understreger han. Faktisk kan modsigelse af ens synspunkt ende med at give det vind i sejlene.

"Og så er det principielt for mig, at der ikke er nogen hemmeligheder i kristendom. Kirkens vigtigste opgave er at forkynde evangeliet,

Jens Ole Christensen lægger vægt på at debattere, som om han stod ansigt til ansigt med dem, debatten går værst ud over.

men derefter kommer diakoni. Kristen offentlighedsdebat er en variant af diakonien. For vi formidler værdier, som ikke bare er gode for kristne, men gode for alle."

JENS ERIK AGERBO ►► Den lutherske kirke i Tanzania og LM kan stå i et fælles arbejde for de menneskers skyld, som endnu ikke har modtaget Guds ord

Festlig indsættelse af grundsten for kursuscenter i Iringa

Ombygningen af Den danske skole et fælles projekt mellem LM og den lutherske kirke i Tanzania

AF HELLE BECH

Lørdag den 20. februar deltog omkring 100 personer i en højtidelig og festlig gudstjeneste i Iringa i det sydlige Tanzania. Dermed markerede de endnu et vigtigt skridt på vej mod det nye kursuscenter, der er i støbeskeen, og som er et fælles projekt mellem Luthersk Mission (LM) i Danmark og Den evangelisk-lutherske Kirke i Tanzania (ELCT).

Murene på den første del af den nye værelsesbygning på den tidligere danske skole er allerede oppe i fuld højde, men der var lavet plads til indsættelse af grundstenen, som er en sort granitplade med hvid inskription, hvor der blandt andet står "Sæden er Guds ord", et citat fra Lukas-evangeliet 8,11.

Biskop Alex Malasusa, ELCT, og LM's teamleder Jens Erik Agerbo havde begge taget turen fra Dar es Salaam for at deltage i indsættelse af grundstenen sammen med mange præster fra Iringa Stift, lo-

Murene på den første del af den nye værelsesbygning på den tidligere danske skole er allerede oppe i fuld højde, men der var lavet plads til indsættelse af grundstenen, fortæller Helle Bech.

kale kristne, medarbejdere, missionærer og volontører. Et kor fra nabokirken bidrog også til festligheden med deres sang.

Taknemmelighed over det fælles projekt
Jens Erik Agerbo gav et rids af historien, der har ført frem til, at LM og ELCT nu arbejder skulder ved skulder for at få det nye kursuscenter op at stå.

"I dag vil jeg især takke Gud, fordi han har vist os, at vi er her for at hjælpe hinanden, ikke kun Iringa Stift og LM, men hele den lutherske kirke i Tanzania og LM. Vi kan stå i et fælles arbejde, ikke for vores egen skyld, men for de menneskers skyld, som endnu ikke har modtaget Guds ord," sagde

FOTO: HELLE BECH

Jens Erik Agerbo, som også repræsenterede LM's tanzaniske og danske medarbejdere i Iringa.

Generalsekretæren for Iringa Stift pastor Andenkisye Ngogo udtrykte glæde over samarbejdet med LM og taknemmelighed for den anonyme donation, som havde gjort det muligt at bygge og lægge planer for retrætecentret. Han fremhævede, at en sådan gave ikke bare er et udtryk for at have overskud eller opsparring, men at det først og fremmest handler om hjertelag og trofasthed over for Guds planer.

Guds ord som grundlag og grundsten
Under gudstjenesten understregede biskop Malasusa, hvor vigtigt det er, at Guds ord er grundlaget for arbejdet, og flere deltagere læste skriftsteder fra Bibelen op, inden grundstenen blev sat ind i muren.

Ved selve indsættelsen fik grundstenen følgeskab af en æske af træ, som indeholder en swahilibibel, en tanzanisk salmebog, kirkens og Soma Biblias kalendere, der også fungerer som bibellæseplaner. Alle delene blev signeret af såvel biskop som

►► Kursuscenteret er et sted, hvor mennesker vil komme for at tale med Gud og for at hvile, men også for at udbrede Guds visioner, især den opgave, Gud har givet os, at vi skal gå ud alle vegne og undervise og forkynde Guds ord

Biskop Malasusa

teamleder, lagt i plastikposer i æsken og derefter muret ind bag stenpladen som et minde for kommende slægter.

"Hermed erklærer jeg, at grundstenen til kursuscenteret er lagt. Det er et sted, hvor mennesker vil komme for at tale med Gud og for at hvile, men også for at udbrede Guds visioner, især den opgave, Gud har givet os, at vi skal gå ud alle vegne og under-

Inskription på grundstenen

Grundstenen er lagt af
Biskop Dkt. Alex G. Malasusa
Den evangelisk-lutherske Kirke i Tanzania – DMP
sammen med
Teamleder Jens Erik Agerbo
Dansk Luthersk Mission
den 20.2.2021
"Sæden er Guds ord" (Lukas 8:11)

vise og forkynde Guds ord. Nu er grundstenen lagt til at fuldføre dette byggeri. I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn. Amen," sagde biskoppen.

Højtideligheden var begyndt i det flotteste solskin, men lige da den sluttede, begyndte det at dryppe fra de mørke skyer, der havde trukket rundt om stedet. Murerne måtte færdiggøre arbejdet med cement og loddestok i regnvej, men nu sidder grundstenen præcis, hvor den skal.

Indsættelse af grundstenen var den anden af i alt tre planlagte velsignelseshandlinger i forbindelse med byggeriet i Iringa. I november 2020 blev det første spadestik taget, og det for-

ventes, at den endelige indvielse af centret kan finde sted sidst i juli 2021.

Håndvask og afstand efter mere corona
I Tanzania er der nu, efter en længere periode med nærmest normale forhold, en kraftig stigning i coronasmitte. Så ved lørdagens arrangement var der obligatorisk håndvask eller håndsprit til alle, og biskop Malasusa opfordrede kraftigt til at holde afstand og undgå unødvendig snak med sidemanden.

"Vores legemer er Guds tempel, derfor må vi også være i første række i denne kamp," sagde biskoppen med henvisning til at hindre spredning af corona-virus.

FOTO: HANNE AGERBO

Bag stenpladen blev der indmuret en æske af træ, som blandt andet indeholdt en swahilibibel og en tanzanisk salmebog. De blev signeret af såvel biskop som LM's teamleder.

TEMA | TYDELIG MISSION

MIKA BAK-SKOVENBORG ►► Al mission kan føles akavet. Men det betyder ikke, at vi kan holde os fra det

Alle, der tror på Jesus, er missionærer

Budskabet er for vigtigt til, at vi kan sidde stille, mener både evangelist og missionærpar

AF KAJA LAUTERBACH

"Hvordan kan vi kristne tie stille? Vi har jo verdens bedste nyheder, men mange ved det ikke. Hvorfor skulle vi ikke dele dem?"

Anker Nielsen er evangelist og bor i Ishøj. Her står han af og til på gaden med et bogbord og tilbyder forbipasserende en snak. Det sker jævnligt, at nogen spørger, hvorfor han står der, og så bruger han billedet med en dygtig læge, der finder en måde at behandle et familiemedlem, der er uhelbredeligt syg af kræft.

"Det ville han jo ikke holde for sig selv, men fare hen til personen, for at vedkommende skulle have glæde af det."

Få kristne i Danmark Mission forstås traditionelt som mennesker, der bliver sendt fra nord til syd med evangeliet om Jesus,

og i over hundrede år har LM sendt missionærer til Tanzania.

Den tidligere Tanzania-missionær fortæller imidlertid, at Østafrika statistisk er det område i verden, hvor der er flest bekendende kristne – men tilføjer, at der alligevel stadig er meget at gøre der.

"Mange i den vestlige verden har en tanke om, at den kristne verden kun er der, hvor vi bor," siger han.

"Men den virkelighed eksisterer ikke. Uanset hvor vi bor i Danmark, er der meget få kristne. Hvordan kan vi lukke øjnene for det og tænke, at vi skal til den anden ende af verden for at drive mission?"

Anker Nielsen oplever tit mennesker i sit nærområde, der måske nok har hørt Jesu navn, men som aldrig har hørt mere om kristendommen," siger han.

"Derfor skal vi opfatte mission som noget, der

sker fra alle steder til alle steder. Det handler om identitet: Hvem er vi, når tror på Jesus?"

Alle kristne er nemlig missionærer, der er sendt. Til naboen og til den anden ende af verden, forklarer han og henviser til ApG 8,4, hvor der står, at alle de kristne forkyndte, hvor de kom hen.

Formidle det bedste liv Missionærer, der kommer til et andet land – eller en anden befolkningsgruppe – kan ikke undgå at påvirke den kultur, de kommer til, men det er vigtigt at huske på, at man ikke kommer for at ændre kulturen, minder Anker Nielsen om.

"Som kristne skal vi ikke bringe vores vesterlandske kultur med os. Vi skal forkynde om Jesus, der har frelst os, og om ham, der har skabt os og formidler det bedste liv."

"Evangeliet bringer ikke en særlig kultur med sig, og det er ikke alle ting i kulturen, kristendommen er kritisk over for. Evangeliet kan sagtens rumme mange ting i den lokale kultur, der så bliver en naturlig del af den lokale kirke," uddyber han

"Kristendommen udfordrer alle kulturer på nogle områder," siger han og opfordrer til, at man finder vej sammen med de lokale kristne.

"Vi skal drive mission, fordi vi gerne vil have alle med i himlen."

Det er Anju og Mika Bak-Skovborg enige om.

"Vi er simpelthen nødt til at slå et slag for, at Gud er menneskers frelser. Det gør ondt at tænke på, at der er mennesker, der ikke kommer med mig," tilføjer Anju.

Det unge par er for nylig blevet ansat af LM til at være missionærer i Cambodja fra foråret 2022. Men Anju, der ikke havde tænkt på at blive missionær i udlandet, før hun lærte Mika at kende, understreger, at man ikke kun er missionær, når man er ansat af LM.

"Jeg har erfaret i min egen familie, hvor vigtigt det er at drive mission i hverdagen. For eksempel ved at invitere mennesker med hjem, så de ser de kristne ting, der hænger på væggene, og man ud fra det kan få lov til at fortælle, hvad der er vigtigt i ens hverdag."

"Mennesker har behov for, at vi driver mission, så de

får mulighed for at høre om Jesus – både i Danmark og i alle andre lande," indskyder Mika.

Al mission føles akavet Han anfører, at alle kristne automatisk får et kald af Jesus til at deltage i hans mission om at nå folk med evangeliet.

"Så kan man altid snakke om, hvilken form kaldet har, og i hvilket land det skal foregå."

Måden, vi hver især håndterer missionskaldet på, er ved med åbent sind at spørge Gud: 'Hvad kalder du mig til?'"

Han forklarer, at det ikke kun er i international mission, man kan føle, man træder ud på gyngende grund.

"Al mission kan føles akavet. Men det betyder ikke, at vi kan holde os fra det," siger Mika.

Lære af hinanden Mika, der er leder af Internationalt Kristent Center i København, hvor Anju ar-

bejder som frivillig, oplever jævnligt, at kristendommen støder imod udlændinges kulturforståelse.

"Man må lære af hinanden og inspirere hinanden i respekt. Man kan ikke overføre den danske måde at være kristen på en til en hverken blandt iranske flygtninge eller i Cambodja," siger han.

"Kultur er altid i forandring, når nye mennesker flytter til – ligesom vi ændrer os lidt, når vi møder en anden kultur," siger han.

Anju er enig med ham i, at det er vigtigt at præge den kultur, der allerede er, med respekt.

"Vi læser også i Bibelen, at Jesu disciple dengang gjorde op med nogle ting i kulturen. På samme måde skal vi finde ud af – i samarbejde med de lokale kristne – hvad vi skal ændre, og hvad vi kan bevare," siger hun.

"Og så må vi hjælpe dem med at lave kristne alternativer. For eksempel i forbindelse med bryllup og begravelse." kl

"Vi skal opfatte mission som noget, der sker fra alle steder til alle steder," siger Anker Nielsen.

BIBELEN OM MISSION ►

Jeg sender dem til de fjerne øer, der ikke har hørt om mig ... De skal fortælle folkene om min herlighed

Esajas' Bog 66,19

Og dette evangelium om Riget skal prædikes i hele verden som vidnesbyrd for alle folkeslag, og så skal enden komme

Matthæusevangeliet 24,14

Da hørte jeg Herren sige: "Hvem skal jeg sende? Hvem vil gå bud for os?"

Esajas' Bog 6,8

LM's kerneværdier

Hen over foråret sætter Tro & Mission fokus på LM's fire kerneværdier. Du kan læse mere om kerneværdierne på dlm.dk/om-os.

Tydelig mission

- Vi brænder for at
- nye folkegrupper bliver nået med evangeliet
 - velstående danskere skal blive åndeligt rige ved tro på Jesus
 - forkyndelse, menneskeligt nærvær og fysisk hjælp skal gå op i en højere enhed

Frit evangelium

Troværdig bibel

Nådegaver i funktion

TEMA

ANNA LISBETH SONNE ►► Gennem arbejdet med flygtninge har bønnens mulighed fået en meget større betydning for mig. Uden den ville jeg ikke holde længe i arbejdet

Vi giver lidt – og får så meget mere

Mission blandt flygtninge har givet Anna Lisbeth Sonne et tættere forhold til Gud

AF KARIN BORUP RAVNBORG

"Du kan se i deres øjne, når de kommer ind i øvelokalet for at synge, at de er trætte af deres situation. Når vi så har lagt det svære hen til Gud i bøn, rejser vi os og begynder opvarmningen. Så synger vi lovsange, og stemningen bliver som forvandlet."

Sådan fortæller tværkulturel konsulent i LM Anna Lisbeth Sonne om sit arbejde som korleder for afviste asylansøgere.

"Når vi afleverer dem på centeret igen, går de glade og nynnende ind ad porten – tilbage til det svære liv og de fængselslignende forhold, de lever under. Men der er sket en forandring. Det giver dem håb. Det kan jeg også mærke i mit eget liv."

Har forandret mit liv
Den 54-årige skolelærer fra Herning havde ikke haft noget særligt med flygtninge at gøre, før Udrejsecenter Kærshovedgård blev etableret uden for Bording i 2016. På en tværkulturel

Anna Lisbeth Sonne sammen med Asylkoret ved en af de få koncerter, der var mulige i 2020.

lejr mødte hun nogle af de afviste asylansøgere, der siden ankomsten er kommet i Bibelcaféen i Bording, som drives af frivillige fra IM og LM. Hun startede Asylkoret, hvor de unge mænd synger lovsange på deres modersmål farsi, og det har givet hende en helt

konkret missionsopgave, som på mange måder har forandret hendes liv.

"Før gik jeg rundt i min private boble, der handlede om mig selv, min familie og alt det materielle. Jeg følte, mit fokus var det forkerte sted, og jeg bad Gud: 'Vil du ikke godt give mig en opgave?'

Gennem mødet med flygtningene har jeg fået et nyt syn på mange ting. Nu får jeg lov til at se meget mere af Guds væsen, og hvad han har gjort i deres liv."

"De unge mænd er alle opvokset i en muslimsk tradition – nu synger de af hjertet om friheden i

Kristus! Det er en usigelig stor velsignelse at være vidne til," siger hun.

Slip bekymringerne
Inden koret øver, læser de i Bibelen sammen og beder for hinanden. Anna Lisbeth Sonne bruger desuden meget tid på at besøge de afviste asylansøgere på centeret, snakke med dem og hjælpe dem med forskellige praktiske og økonomiske udfordringer. Hun oplever dog, at hun ofte selv får langt mere igen.

"Det er ikke kun mig, der giver til dem. De giver så meget, når vi for eksempel er ude at synge, og de fortæller deres stærke vidnesbyrd foran andre. Det booster virkelig min egen tro at være vidne til deres faste tillid til Gud – selv under svære vilkår. 'Vi er i Guds plan', som de siger."

Det har lært hende ikke at bekymre sig så meget.

"Vi kan så let have fokus på det, der er svært. Men når jeg sidder og taler med asylansøgerne, kan jeg mærke, at der virkelig er trøst og healing i Bibelen. De-

res livshistorier sætter også mit eget liv lidt i perspektiv. Nu klager jeg måske ikke lige så meget over den sure mælk, der står i køleskabet. Der er andet, der er langt vigtigere end det."

Gud har ansvaret
Anna Lisbeth Sonne kan mærke, at hendes afhængighed af Gud er blevet større, siden hun begyndte at arbejde blandt flygtningene.

"Ikke alt, jeg møder, er lige let. Der er mange skuffelser og situationer, der ikke kan løses – psykiske traumer, som mange flygtninge lider under, den politiske uvilje, de møder, og dem, der får afslag på asyl. Det er en svær øvelse for mig, fordi jeg er sådan en, der gerne vil 'fikse' alting. Men så har bønnens mulighed fået en meget større betydning for mig. Uden den ville jeg ikke holde længe i arbejdet."

"Jeg må lægge det hele i Guds hænder og hvile i, at det er ham, der har ansvaret og overblikket over alt det, vi har at gøre med," fastslår hun.

Et godt naboskab gør Jesus større

Projektmedarbejder Morten Friis: Gud har skabt os til fællesskab, for at vi kan herliggøre ham

"Et hverdagsliv i evangeliets kraft". Det er essensen i LM's projekt Discipel 24-7, som handler om at engagere sig i mennesker og være et vidne om Jesus i hverdagen.

Og det er da også det, Morten Friis, der er medarbejder i projektet, oplever, når han plejer kontakten med sine naboer på villavejen i Frederikssund.

Opbyg tillid
"De ved, vi er kristne, og indimellem er der nogle, der spørger til det, men det er ikke så tit, det fører til en snak om Jesus," siger den nordsjællandske projektmedarbejder, der er gift med Emilie, har tre børn og er leder af et mindre kirkefællesskab i byen.

"For mig handler det om at bruge tid på en kop kaffe med naboerne, være hjælpsom og vise åbenhed og nysgerrighed, så der bliver opbygget en tillid mellem os. For hvad sker der, den dag klappen går ned, de bliver skilt eller ramt af sygdom? Hvad er det så for en nabo, de henvender sig til?" spørger han.

"Mange morgener, når jeg står op, beder jeg Gud vise mig: 'Hvem sender du på min vej i dag?' Jeg har en lille bog med navne på mennesker, jeg beder for. Her giver Gud mig tilskyndelser til, hvad jeg skal gøre. Det kan være at gå over og snakke med naboen overfor eller ringe til en kollega. Nogle har jeg naturligt interesse

for, og det falder mig nemt. Andre må jeg bede ham om at give mig mere kærlighed til."

Hvorfor gør I det?
Et godt naboskab er med til at gøre Jesus større, mener Morten Friis.

►►
Det, Jesus har gjort mod mig, kalder han mig til at gøre for andre: at vise hans sindelag

Morten Friis

"Ikke fordi jeg er en bedre nabo end andre, for der får jeg baghjul af mange andre naboer, som gør en masse godt. Men jeg tror på, at Gud har skabt os til fællesskab med andre, for at vi kan herliggøre ham. Det, han har gjort mod mig, kalder han mig til at gøre for andre: at vise hans sindelag. Måske lægger mine naboer mærke til, at jeg taler med alle på vejen og ikke kun de mest populære."

Eller når de i hans menighed hjælper en familie, der har brug for omsorg, med rengøring og mad.

"Jeg håber, det får andre til at blive nysgerrige og spørge: 'Hvorfor gør de det?'; så det må blive et vidnesbyrd om Guds kærlighed." kbr

Morten Friis håber på, at hans naboer lægger mærke til, at han taler med alle på vejen – ikke kun de mest populære.

TEMA

LEIF RASMUSSEN ►► I LM skal vi stadig favne både ydre mission og hjemmemission

LM fik mission ind med modermælken

Iveren i LM's missionsindsats er den samme som i begyndelsen, men metoderne har udviklet sig, siger tidligere generalsekretær Leif Rasmussen

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

Siger man LM, siger man også mission. Lige fra begyndelsen har det ligget i LM's DNA, at evangeliet skulle videre. Det mener Leif Rasmussen, der fra 1964 til sin pension i 2005 var generalsekretær i LM.

"Men missionsindsatsen har skiftet i form og grad. Undervejs kom der nye former og nye midler – og det må vi også være åbne for i dag. For man skal til enhver tid benytte de anledninger, som tiden giver."

Blandt barnedøbte

Allerede i LM's oprindelige vedtægter lå der et fokus på mission, siger den tidligere generalsekretær.

"Man ville 'virke for Kristi riges fremgang blandt dem, der kaldes efter hans navn'. Altså et fokus på mission blandt de barnedøbte i Danmark."

Det gjorde man i begyndelsen først og fremmest gennem forkyndelse ved stuemøder og ved at sende folk til forskellige egne af landet med bøger og småskrifter til salg og uddeling. De såkaldte kolportører skulle føre samtaler med folk og invitere til møder.

"Det var litteraturmission, ligesom vi kender det i dag fra Soma Biblia i Tanzania. Og jeg husker også fra min barndom, at jeg gik og delte traktater ud i folks postkasser med min far," fortæller den 83-årige pensionist, der mener, at den form for mission "nok gav forsvindende lidt" i forhold til indsatsen.

"Over tid blev vi skeptiske

Fra begyndelsen af LM's historie var en stor del af missionsindsatsen i Danmark fokuseret på at forkynde evangeliet for børn. I de første mange generationer var formen stort set som et voksenmøde, men som tiden gik, kom andre virkemidler og former til.

over for den form for mission. Det forekom mere oplagt at lave venskabs- og naboevangelisation. Det spirede meget i 1980'erne og 1990'erne, og vi møder det stadig i dag i LM i form af Discipel 24-7."

Børneklubber

Gav kolportage kun få indhøstede for Guds rige, kastede arbejdet blandt børn på lejre og i børneklubber flere frugter af sig. Og også forkyndelsen for børn kan spores helt tilbage til LM's begyndelse.

"LM's stifter Christian Møller var meget optaget af at forkynde for børn, og også i min tid var der masser af børn i søndagsskolerne."

I Leif Rasmussens barn-

dom har juniorklubberne "bibelklasse" og var slet og ret voksenmøder i børnehøjde. Undervejs kom nye formidlingsformer dog i brug – blandt andet flonellografen efter inspiration fra tværkirkelig side – og man brugte også tid på hobbyarbejde.

"Sagen var vel, at der var færre ting, der optog børn dengang, så det var sjovt for dem at komme af sted."

Vi skal ud

I LM's første årtier skød der LM-forsamlinger op mange steder. Da stuerne blev for små, byggede man missionshuse, men i årene omkring 1890 stilnede udvidelsen af, da en splittelse i LM

ledte til oprettelsen af ELM.

"Splittelsen lammede LM i lange tider. Den første generation af LM'ere bredte sig ret hurtigt, for man var meget optaget af 'de hvide pletter' på danmarkskortet, men i lange tider kom vi ikke ret meget videre," siger han og peger på, at nyoprettede LM-forsamlinger sidenhen blandt andet har fulgt de generelle strømninger fra land til by i Danmark.

"Men intentionen var hele tiden 'vi skal ud'. Om vi så altid lykkedes er en anden sag."

Hedningemission

Fra LM's begyndelse hentedes man meget inspiration

fra den svenske Fosterlandsstiftelsen og vækkesprædikanten Rosenius. Derigennem fik man også et blik for såkaldt "hedningemission", som kom til at fylde markant i LM.

I 1891 sendte de sønderjydske LM'ere den første ydremissionær af sted til Kina, og i 1911 besluttede man at gå ind i Tanzania og kort efter Surinam. Administrationen af mission i udlandet lå i Christiansfeld, fordi missionærerne blev udsendt gennem Brødre-menighedens mission, men kaldelsen, understøttelsen og missionærkandidaterne kom fra LM.

"I 1930-1940'erne vidste vi

alle, hvad ydre mission var. Vi kendte alle navne på missionsarbejdere og deres børn."

I 1970'erne fik man en mere proaktiv tilgang til mission. Man oprettede Missionsskolen i 1978 og fik en stærk tilgang af missionsarbejdere, som den tidligere generalsekretær betegner "evangelist-missionærer".

Forkynd kaldet frem

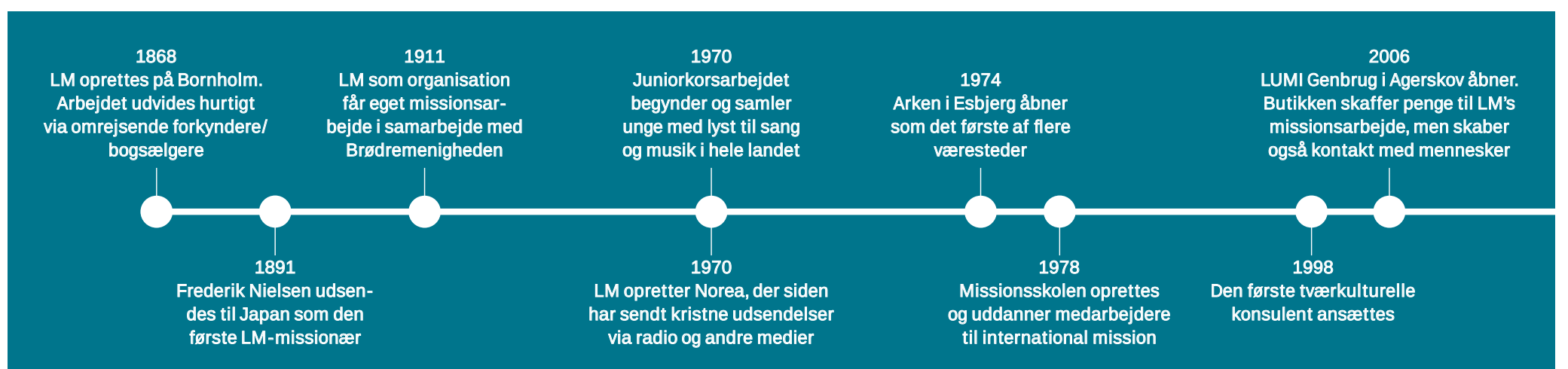
Med globaliseringen blev mulighederne for ud- og hjemrejse lettere, og de livslange missionærer i LM-regi er i dag en sjældenhed. Samtidig smeltede international mission og mission i Danmark langsomt sammen i form af indvandringsstrømme til Danmark, der ledte til fremvæksten af det tværkulturelle missionsarbejde.

Nye teknologiske muligheder ledte også til fremvæksten af radiomission og sidenhen mere bredt: mediemission.

"Vi skal stadig favne både ydre mission og hjemmemission," mener den tidligere generalsekretær i lyset af LM's 153-årige missionshistorie.

Han mener, LM skal fremholde kaldet først og fremmest gennem forkyndelsen. I gennem den kan Helligånden kalde mennesker til mission.

"Forholdene er ikke som i gamle dage. Men dengang var der også både muligheder og begrænsninger – ligesom i dag. Hovedsagen er ikke hvordan, vi gør det, men at vi ikke forsømmer at være med til mission til jordens ender - både som missionsforening og som enkeltpersoner."

KIRKE ▶

RACHID SEIGHIR ▶ Den nyeste retssag er en logisk følge af de tre domme i vores sag, som vi har vundet mod guvernøren

Kristen boghandel i Algeriet lukket for fjerde gang

Præst og bestyrer af boghandel idømt høje bøder for at underminere muslimers tro

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

Salg af kristen litteratur "underminerer" muslimers tro. Sådan lyder en algerisk domstols dom over en præst og en bestyrer af en kristen boghandel i kystbyen Oran, som er den næststørste by i Algeriet.

Præsten og bestyreren er idømt fængselsstraf og en bøde på knap 25.000 kroner. Det svarer til leveomkostningerne for en familie på fire i tre måneder.

Fjerde retssag
Det er ikke første gang, pastor Rachid Seighir og bestyreren Nouh Hamimis boghandel er i myndighedernes søgelys, skriver *Morningstarnews.org*. I 2008 blev præsten dømt for de samme anklager, men gik fri efter en appelsag. I 2017 blev boghandlen lukket af myndighederne, men på grund af proceduremæssige problemer blev lukningen annulleret året efter. Myndighederne blev dog ved at holde butikken lukket efter ordre fra Orans guvernør.

I maj 2019 fik boghandleren rettens ord for, at de kunne åbne. Guvernøren nægtede dog igen forretningen at åbne.

En ny retssag i oktober samme år tildelte boghand-

Den kristne boghandel i byen Oran i Algeriet er lukket for fjerde gang af myndighederne for at distribuere materialer, der underminerer muslimers tro.

leren knap 25.000 kroner i kompensation – det samme beløb, som præsten og bestyreren nu er idømt i bødestraf. Pengene blev dog aldrig udbetalt, fortæller den dømte præst, der tilføjer, at butikken således har været lukket i fire år.

Flere kristne
"Den nyeste retssag er en logisk følge af de tre domme i vores sag, som vi har vundet mod guver-

nøren," siger præsten, der er dømt for at "distribuere publikationer eller anden propaganda, der underminerer muslimers tro". Siden 2006 har det været ulovligt netop at publicere eller distribuere materiale, der har til hensigt at underminere muslimers tro i landet. Overtrædelsen kan straffes med op til fire års fængsel og bøder.

Algeriet er ifølge officielle tal hjemsted for knap 44

millioner indbyggere. Der har været kristne i landet siden oldkirken, men i dag er kun 50.000 kristne. Ifølge *Morningstarnews.org* kan antallet af kristne dog være dobbelt så højt, da mange er kommet til tro på Jesus siden år 2000.

Algeriet er på 24. pladsen på Open Doors' liste over lande, hvor troen har de største omkostning for kristne. I 2018 lå det nordafrikanske land på 42. pladsen.

Kristent hverdagsliv er omdrejningspunktet i en serie af klummer, hvor tre organisationer uden for LM og tre arbejdsområder i LM har ordet for at inspirere til en hverdag i hjem, samfund og menighed

KLUMME ▶

Leg og kreativitet kan øge vores åndelige trivsel

AF ANETTE BECH VAD
LANDSLEDER I FORENINGEN
AGAPE

For nylig gik det op for mig, at jeg i alt for lang tid ikke har givet plads til leg og kreativitet. Mange spændende og vigtige projekter i job og privatliv havde overtaget legens plads. Alt var blevet så seriøst, struktureret og målrettet, og jeg havde slet og ret glemt, hvad det vil sige at være skabt som et helt menneske, der også finder mening i Guds æstetiske gaver.

Kreativitet og leg kan give os adgang til kilder af inspiration og skaberglæde, der kan øge vores mentale og åndelige trivsel. Gud selv viser os sin egen kreativitet og fantastiske skaberkraft igennem hele skabelsesberetningen, og undervejs i Bibelen ser vi gentagne gange, hvordan Gud har lagt kreativitet og leg ned i mennesket. Se bare, hvordan kong David digter og spiller sine voldsomme følelser ud.

Når vi mennesker er kreative og legende, gør vi brug af højre hjernehalvdel, som er nyskabende og nysgerrig. Den venstre hjernehalvdel er kritisk, analyserende og konservativ, den del bruger vi, når vi er effektive og målrettede. Ifølge psykolog og ph.d. Allan Schore er det afgørende for menneskers trivsel og udvikling, at vi har tilgang til og benytter os af aktiviteter, der foregår i højre hjernehalvdel. Han hævder, at når vi leger og er kreative, frakobler vi den del af hjernen, som evaluerer os selv og andre og siger: "Nu ser du dum ud" eller: "Det er da helt meningsløst."

Netop derfor er kreativi-

tet og leg så stor en gave fra Gud. Som mennesker i et moderne samfund kan vi næsten ikke undgå at bruge temmelig meget tid på at vurdere, perfektionere og blive vurderet. Vi kan let fristes til at blive selvhøjtidelige. Denne perfektions-kultur, tror jeg, hæmmer kreativiteten. Med al vores vurdering og perfektionering er der simpelthen en fare for, at leg og kreativitet får en meget snæver plads at udfolde sig på.

Du bruger for eksempel højre hjernehalvdel, når du lytter til musik, er på udflugt efter forårstegn i naturen, læser en god roman eller laver et fuglehus af genbrugstræ.

Jeg tror, mange af os har brug for leg og kreativitet, der åbner op for engagement, tilstedeværelse og oplevelse af velbehag og

▶▶
Gud selv viser os sin egen kreativitet og fantastiske skaberkraft igennem hele skabelsesberetningen, og undervejs i Bibelen ser vi gentagne gange, hvordan Gud har lagt kreativitet og leg ned i mennesket

Anette Bech Vad

lyst til at gøre uventede eller nye ting. Her kan kreativiteten åbne kilder i os, som vi ellers ikke har adgang til, og disse kilder har vi brug for til at trives og udvikles – også som troende mennesker i en tid, hvor vores tro og mening kan blive udfordret.

Kristen daginstitution i Holstebro

En ny kristen daginstitution er undervejs i Holstebro i tilknytning til Den kristne Friskole i byen. Det første spadestik skulle have været markeret med en fest.

Festen måtte dog aflyses på grund af forsamlingsforbuddet.

Men opbakningen til skolen fejler ikke noget, siger skoleleder Carsten Linde Sørensen, der fortæller, at der i øjeblikket er skrevet 80 børn op til en plads i institutionens tre børnehavegrupper og to vuggestuegrupper.

Den nye institution kommer til at ligge på en tilstødende grund til skolen, der blev startet i 1978. Byggeriet forventes at koste 12,5 millioner kroner.

"Vi vil gerne inden for vores værdimæssige tilgang skabe rammer om en tryk opvækst med naturlige overgange mellem vuggestue, børnehave, førskole og skole," siger skolens formand Morten Nielsen.

nlm

Ny epidemilov er indgreb i religionsfrihed

Den 1. marts trådte den nye epidemilov i kraft i Danmark. Loven giver sundhedsministeren mulighed for at pålægge folkekirken og andre trossamfund – herunder LM's missionshuse – at registrere, hvem der har været til et møde, samt deres kontaktoplysninger for at forhindre udbredelse af en samfundskritisk sygdom.

Konsulent i interkulturelle og religiøse spørgsmål og tidligere generalsekretær for Sudanmissionen Mogens S. Mogens mener, at den nye registreringspligt er et indgreb i religionsfriheden:

"Det vil i særlig grad gå ud over de svageste og mest sårbare grupper, og det vil her sige konvertitter fra islam til kristendom og muslimer, som uden at være konverteret søger kirken," skriver han på sin blog. Han frygter, at et læk fra det offentlige datasystemer kan betyde, at oplysningerne bliver misbrugt.

nlm

Særtilbud på Budskabet

Der er mange begrænsninger for tiden – men også muligheder: Læs et magasin på rigtigt papir, som du henter i din postkasse fem gange om året!

Magasinet Budskabet giver dig **fordybelse** i bibelsk og luthersk tro, **analyse** af tidens strømninger og **inspiration** til kristent liv og mission.

Lige nu har vi et særtilbud til nye abonnenter:
50 kr. for resten af året

Bestil abonnement nu på Budskabet.dk
 Benyt rabatkoden **corona50**

Frederiksborg Apotek
 Slotsgade 26, 3400 Hillerød
 Tlf. 48 26 56 00
 apoteker Troels Ingemann
www.frederiksborg-apotek.dk

Åbent alle dage i året kl. 8-21

Heragården er et botilbud for dig med autisme, der ønsker et meningsfuldt liv
 Vi arbejder ud fra det kristne livs- og menneskesyn

Heragården | Koustrup Alle 15B | Lind | 7400 Herning | +45 96 27 31 00 | post@heragaarden.dk | Heragaarden.dk

SKARPE PARALLELLER TIL KULTUREN I DAG

TIMOTHY KELLER
Sådan når vi Vesten igen
 Evangeliet til en post-kristen verden

Credo | 64 sider | 69,95 kr.

»Keller formår igennem bogen at lave nogle skarpe paralleller til kulturen i dag ... Hjælper os, der ikke rigtig ved, hvordan vi skal missionere for vores nærmeste. Det er en konkret og meget praktisk guide til et liv i mission.«

TRO & MISSION

 Forlagsgruppen Lohse | 7593 4455 | lohse.dk

Hold ferie i Vendsyssel. Gerå ved Aså. Velholdt sommerhus 77 m². 2 soveværelser med dobbeltsenge, køjerum 4 sovepladser. Børnevenlig, naturskønt, på vandsiden www.osterhavshytten.dk. Holdensen 23437231.

Kollega med stedfortræderfunktion til vuggestue og børnehave i Skjern

Er du pædagog, diakon, ergoterapeut, lærer eller har anden faglig relevant uddannelse, så se mere på www.solsikken.name eller jobnet.

Stillingen er på 32 timer om ugen, gerne fra 1. juni.

Ring og aftal et besøg med leder Ingrid Danielson på 28516599.

Ansøgningsfrist 8. april.

Kender du en blind eller svagsynet...? Så henvis til KABB!

- Bibelen og kristen litteratur på CD-lydbog
- Gratis udlån til blinde og svagsynede
- Mere end 1000 titler - og altid nye på vej
- Katalog på www.kabb.dk
- Årligt sommerstævne

Kristeligt Arbejde Blandt Blinde
 tlf.: 7591 0255
post@kabb.dk
www.kabb.dk

Jakobs Blomsterforum
 Farverivej 8, Skjern
 97 35 25 21
jakobsblomsterforum.dk

Pædagog til bofællesskabet Østbækhusmet

Østbækhusmet i Ølgod søger socialpædagog eller person med en anden lignende uddannelse, 30 timer/uge, derudover mulighed for vikartimer, til besættelse pr. 1. april 2021 eller snarest derefter.

Se det fulde jobopslag på vores hjemmeside: www.ostbaekhusmet.dk.

Ansøgningsfrist 21.3.2021 kl. 12.00.

En del af

VI SØGER LEDER TIL NY DAGINSTITUTION

Find os på facebook: **DKF Holstebro - Daginstitution**

Nu har vi taget første spadestik til en ny daginstitution i tilknytning til Den kristne Friskole i Holstebro. Derfor søger vi en leder fra d. 1.5.2021 som vil stå i spidsen for opstarten i efteråret 2021.

Se det fulde stillingsopslag på www.denkristnefriskole.dk. Vi forventer at holde samtaler i uge 12.

Vil du vide mere, kan du kontakte:
 Skoleleder Carsten: 2231 2474
 Formand for styregruppen Jytte: 2993 5851

penta byg a/s
 HOVED- OG TALENTERPRISE

pentabyg.dk

Møbleret lejlighed, 73 m², i Helsingør, udlejes for kortere eller længere tid. Henvendelse 40626845 eller 40624921.

Peterskolen i Rønne søger lærer

Vil du være en del af vores spændende skole?

Se stillingsopslag på www.peterskolen.dk

Præst til Aalborg Frimenighed

- 50% stilling
- Ansøgningsfrist d. 6. april
- Ansættelsesdato d. 1. juni eller efter nærmere aftale

Se stillingsopslag på www.aafm.dk
 Yderligere information kan fås hos Jakob Brun Kristensen på 28149577.
 Ansøgning sendes til info@aalborgfrimenighed.dk

DEL UD TIL PÅSKE

Jesus lever
 Lohse | 24 sider | 24,95 kr.

Forær minibogen »Jesus lever« til de mindste, og fortæl dem om påskens begivenheder.

Mængderabat:

- 20-49 stk.: 15,00 kr./stk. (spar 40%)
- Min. 50 stk.: 12,50 kr./stk. (spar 50%)

 Forlagsgruppen Lohse | 7593 4455 | lohse.dk

KIRKEMUSIKER/ ORGANIST SØGES

TIL NØRRELANDSKIRKEN, HOLSTEBRO

- Du brænder for at dele evangeliet om Jesus via sang og musik
- Du har erfaring med rytmisk lovsang og evt. lovsangsledelse
- Kan deltage i gudstjenester cirka hver anden weekend
- Vil være med til at udvikle det frivillige musikengagement - både kor og bands
- Har mod på babysalmesang og gerne demenssalmesang

Stillingen er 19 timer pr. uge fra 1. maj 2021.

Se hele opslaget på noerrelandskirken.dk

Ansøgningsfrist **18/3 kl. 12.00**

ANDREAS K. IPSEN ►► Her er der ingen,
der vil opleve kun at blive strøget med hårene

Skarp samtidsanalyse med masser af nuancer

BOGANMELDELSE
AF ANDREAS K. IPSEN
FRIMENIGHEDSPRÆST

Jens Ole Christensen:
Replikker mellem tid og evighed
LogosMedia 2021

234 sider - 199,95 kroner

Replikker mellem tid og evighed af sognepræst og tidligere generalsekretær i LM Jens Ole Christensen (JOC) er en samling af klummer, forfatteren har lagt pen til i *Kristeligt Dagblad* fra 2008 til 2020.

Som sådan er den faktisk ekstremt let at gå til, for der stilles ikke store krav til mig som læser. For at blive beriget af bogen skal jeg ikke overskue mere indhold eller flere pointer ad gangen end det, der står på cirka to en halv side – så er vi videre til næste tema. Her skal du ikke kunne huske, hvad der blev sagt 30 sider tidligere for at forstå, hvad der bliver sagt nu.

Dog: Vælger man at læse

alle klummerne i rap, som undertegnede gjorde, kan man næsten opleve at blive forpustet, for bogen springer virkelig med ekspresfart fra den ene kondenserede, tankevækkende pointe til den næste. Har man mulighed og temperament til det, vil man derfor med fordel kunne læse bogen langsomt – måske bare en enkelt klumme om dagen.

Det er ikke fordi, der ikke er nogen rød tråd i *Replikker mellem tid og evighed*. JOC's person og stil gør, at man hele vejen igennem oplever at være i et sammenhængende univers. Det er et univers fyldt med skarp samtidsanalyse og gennemtænkte stikpiller til både højre og venstre i det kirkelige og politiske landskab. Og nuanceringer. Masser af nuanceringer. Sjældent bliver der stillet et kritisk spørgsmål eller rejst en udfordring uden en forudgående indrømmelse eller gripen-igen-barm fra JOC's side.

Men hvor dette i andre tilfælde kunne ende med, at der (måske helt bevidst) bliver talt med uld i mund,

så tjener de mange nuanceringer i *Replikker mellem tid og evighed* i stedet til, at pointer og udfordringer står endnu skarpere og mere troværdigt tilbage. Her er der ingen, der vil opleve kun at blive strøget med hårene. Og det er velgørende, især når man oplever, at forfatteren

ikke gør nogen undtagelser hos sig selv.

Med *Replikker mellem tid og evighed* giver JOC et eksempel til efterfølgelse for, hvordan kirken, med selverkendelse som basis for troværdighed, kan gøre sin stemme gældende i samtiden.

LEDER ►

Den femte kerneværdi

DER BLIVER I disse år fra tid til anden sat fokus på mændenes altdominerende rolle i historieformidlingen. Forståelsen bliver let, at mændene var de handlekraftige, mens kvinderne gik rundt hjemme ved kødgryderne med et barn på hoften.

Brydningen med den form for historieformidling er en del af en større, ubibelsk brydning, der foregår mellem kønnene. I stedet for at se mand og kvinde som samarbejdspartnere og hjælpere, der støtter hinanden og er fælles i arbejdet for Jordens bedste, tegner der sig i højere grad et billede af mand og kvinde som konkurrenter for egen vindings skyld.

Men brydningen er også en berettiget kritik af en historieformidling, der lægger vægt på nogle få, men glemmer det store flertal – til skade for de kvinder, der selv har pionerdrømme, og for de mænd, der ikke kan genkende sig selv i at have styr på alting.

SER MAN NED over LM's missionshistorie er mændene også i flertal – men de markante kvinder på missionsmarken skal man på ingen måde lede længe efter. Det gælder både i international mission og i missionsarbejdet i Danmark. Men der er alligevel nogle, vi let går hen og glemmer: De mange, der hver dag foldede deres hænder og bad for naboen, kollegaen og LM's missionærer i det fjerne.

For vi står sammen i missionsarbejdet. De seneste år i LM's internationale missionsarbejde har for alvor vist os bønnens kraft. Da der for få år siden akut manglede missionærer, kaldte LM til bøn om fem nye missionærer. Siden er det strømmet ind. Tidligere missionærer har meldt sig igen, og nye har hørt og handlet på kaldet, sådan at vi her i avisen i mange numre har kunnet fortælle om både nyansættelser til det internationale missionsarbejde og om udsendelsesfester. Dertil kommer en udvidelse af Discipel 24/7 og projektets fokus på at gå med evangeliet til naboen i Danmark.

DET AKTIVE ARBEJDE i front får næring af det aktive arbejde bag linjerne, hvor de foldede hænder bærer det frem for den Gud, der mere end rigeligt formår at kalde arbejdere til sin høst. Derfor er LM's missionshistorie ikke bare historien om nogle få pionerer – mænd såvel som kvinder – der tog et skridt ud af deres komfortzone og brød ny jord. Det er historien om foldede hænder. Det lange seje træk dag efter dag i enrum med Gud og i fællesbøn i familie og menighed.

Derfor burde bønnen egentlig have været LM's femte kerneværdi, for uden bøn – eller rettere: Uden ham, som vi beder til – siver arbejdet ud af selv de stærkeste pionerers hænder; mænd såvel som kvinder.

Nicklas Lautrup-Meiner
ansv. redaktør

Synspunkt er spalten, hvor læserne kan komme til orde og er dermed alene udtryk for skribentens egen holdning. Redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte indlæg, der fylder mere end 2.000 anslag inklusive mellemrum.

SYNSPUNKT ►

Nej tak til covid 19-vaccine fra aborterede fostre

AF PETER O.K. OLOFSON
VÅLSE, NØRRE ALSLEV

Et tilbud om covid 19-vaccine tikkede ind. Ikke dårligt. Jeg skrev tilbage for at sikre mig, at jeg fik vaccinen fra enten Moderna eller PfizerBioNTech. Det kunne de ikke love mig. Det er menneskeværdet og menneskesynet, der står på spil. Mennesket er ikke en forbrugsvare.

I *Tro og Mission* den 29/1 2021 tager Nicklas Lautrup-Meiner (NLM) sagen op. Det er godt. Men i denne artikel fremstilles de tre tilgængelige vacciner til min undren under ét. Hermed tager NLM

ikke højde for en afgørende forskel: De to første vacciner er kemisk fremstillet og produceres derfor ikke på cellekulturer fra aborterede fostre. Det gør derimod vaccinen fra AstraZeneca.

Pfizer- og Moderna-vaccinerne er (desværre) blevet testet på disse cellekulturer, men selve produktionen har ikke noget at gøre med aborterede fostre. Det er en afgørende forskel.

Testen kan sammenlignes med det eksperiment, NLM nævner, hvor svenske udviklingshæmmede børn blev udnyttet. Det må vi tage afstand fra. Men vi lukker ikke øjnene for den viden, der kom for dagen. Til

forskel herfra betyder den fortsatte produktion af vaccine ved brug af cellekulturer fra aborterede fostre, at vi fortsat og vedvarende gør et menneske til en forbrugsvare.

Organisationen "Retten til Liv" er heldigvis klar i spytet. De anfører:

"At producere vacciner på vævskulturer fra aborterede fostre er bare et enkelt led i en længere kæde af etiske problematikker:

1) En provokeret abort fratager et selvstændigt menneskeliv.

2) Bio-industrien udvikler et salgsprodukt af væv fra et lille menneske.

3) Vaccineproducenter

aftager celleproduktet og udnytter det til forskning og produktion.

4) Forbrugeren/samfundet efterspørger produkterne og legitimerer den kommercielle brug af fostercellekulturerne."

Jeg tilslutter mig Retten til Liv, når de skriver:

"Ved at sige nej til vacciner og andre produkter, der fremstilles på disse cellekulturer, og efterspørge alternativer kan man være med til at forsvare den ufødttes værdighed og skabe opmærksomhed om hele dette problemområde. Samtidig kan man støtte forskning og medicinsk produktion, der respekterer liv."

tro &
mission

inspiration | nærvær | holdning

FIND MERE ONLINE ►

Online Norea-rejse

I en tid, hvor alle normale rejseaktiviteter er indstillet, går Norea Mediemission nu nye veje for at arrangere ture til lande, hvor man kan opleve missionsarbejdet helt tæt på.

dlm.dk/nyt

Ekstra resurser til Cuzco i Peru

Ung teologistuderende giver nye input til nybrudsarbejdet i den lutherske kirke i Cuzco, Peru, hvor missionærparret Julie og Emil Solgaard arbejder.

dlm.dk/nyt

Hvad har vi gjort?

04/03/2021 | SARA OG JESPER HANSEN, MISSIONÆRER I CAMBODJA

Vi har sagt farvel til alle venner og familiemedlemmer, vi har brudt vores lokale strukturer ned, taget afsked med skoleklasser, opsagt vores gode jobs, meldt os som fraflyttet fra Danmark og nu er vi spærret inde på et covid-19 karantænehotel i 14 dage – hvad er det dog, vi har gjort!
Den tryghedsbevarende del af os skrider af angst – den eventyrlystende jubler. Vi sidder lige nu på 14. etage på et regeringstildelt hotel, hvor vi er i karantæne ...

dlm.dk/blog

Tro & Mission, Industrivænget 40, 3400 Hillerød

Camilla Hansen troede kristendom kun var for gamle mennesker, før hun mødte Markus på gymnasiet	3
”Vi har brug for at hjælpe hinanden til at se andres behov,” siger Rolf W. Jørgensen, der er ansat i Discipel 24-7	4
LM og den lutherske kirke i Tanzania ombygger i fællesskab Den danske skole i Iringa til et kursuscenter	5

TEMA

Tydelig mission

Tydelig mission;
Hvorfor driver LM mission? Hvad er mission egentlig? Og er mission kun at give eller får man også noget tilbage? Disse og flere spørgsmål giver nogle LM'ere svar på ved at dele ud af deres egne erfaringer

6-8

05 | 12. MARTS 2021
ÅRGANG 121

tro & mission

inspiration | nærvær | holdning

► Vi kan så let have fokus på det, der er svært. Når jeg taler med asylansøgere, kan jeg mærke, at der virkelig er trøst og heling i Bibelen

Anna Lisbeth Sonne

7